

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

URL : <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jindedu/issue/archive>

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560

JOURNAL OF INDUSTRIAL EDUCATION

FACULTY OF EDUCATION, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY Volume 11 No. 2 July – December 2017

การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพ
สู่มาตรฐานสากล

**The Development of Vocational Management and Cooperation model to raise quality to
international standards.**

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรดบเวทย,
ชมพุนุท สุขหวน, ไพรัช วงศยุทไกร,
Panattaka Wongsakittikul, Rattapol Pradubvate,
Chompunut Sukwan, Pairust Vongyuttakrai

สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา แขนงวิชาการบริหารการอาชีวศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

¹Educational Administration and Management program Concentrate in Vocational Education Administration
Faculty of Education Srinakariniwrot University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและ ปัญหาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล 3) ประเมินความเป็นไปได้ของ รูปแบบของการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษานวนคิด ทฤษฎี หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิ ระยะที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จาก ระยะที่ 1 มาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากล แล้ว นำรูปแบบที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเครื่องมือการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ และระยะที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลโดยใช้ วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การดำเนินงานความร่วมมือในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับสู่มาตรฐานสากล พบว่า มีการดำเนินงานความร่วมมือโดยแบ่งตามลักษณะการดำเนินการ 5 ด้าน

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ประกอบด้วย ด้านการจัดการความร่วมมือ ด้านการจัดการวิชาการ ด้านการจัดการทรัพยากร ด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จ และด้านมาตรฐานสากล ส่วนปัญหาที่สำคัญของการดำเนินงานความร่วมมือ คือ นโยบายสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการเปลี่ยนผู้บริหาร สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีระบบการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ อาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลที่ชัดเจน 2) รูปแบบของการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน คือ สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการ 5 ด้าน คือ 1.ด้านบริหารความร่วมมือ 2. ด้านการบริหารวิชาการ 3. ด้านการบริหารทรัพยากร 4.ด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จ และ5.ด้านมาตรฐานสากล 3) ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลไปใช้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสมระดับมากและสามารถ นำรูปแบบไปใช้ประโยชน์ได้

คำสำคัญ: รูปแบบของการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ มาตรฐานสากล

Abstract

The objectives of this study were as follows: 1) to study the conditions and problems of vocational management and collaboration in order to raise quality to international standards. 2) to develop a system of vocational management and collaboration model to raise quality levels to an international standard; 3) to evaluate the vocational management and cooperation model to improve the quality to international standards. The research was divided into three phases, Phase One, studying concepts theories, principles, related research and in-depth interview from experts. Phase Two used data from phase one to develop a vocational management and collaboration model to improve international quality to meet international standards. In Phase Three, a focus group was used for the evaluation of feasibility of vocational management and collaboration model. The research conclusions were as follows: 1) In terms of the condition of vocational management collaboration to improve the quality of international standards found that there are five collaboration divided by functional procedure. It consists of collaboration management, academic management, resources management, achievement factors and international quality. The problems in collaborative performances were. That school policy changed when the administrators changed. Most colleges had no collaborative management system to improve their quality to an international standard. 2) With regard to the system of vocational management collaboration toward international quality standardization is comprised of three institutions, Including educational institutions, workplaces and international quality standardization institutes. The five dimensions of management process used were collaboration management, academic management, resources management, achievement factors and international quality. 3) Evaluation of the probability of vocational management and cooperation model to improve quality to meet international standards was at a high level and very useful.

Keywords: Vocational Management and Cooperation Model, International Standards

ภาณทัตถกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 20 การอาชีวศึกษา การ ผูกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชนสถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดในรูปแบบ (1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดย มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผล ที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน (2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและ หลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม (3) การศึกษา ระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน กับสถาน ประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน สามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้น ต้อง มุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ มาตรา 9 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 8 ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดให้จัดการศึกษาในระดับ (1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (2) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (3) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โดย คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือการศึกษา ต่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ มาตรา 51 ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความ ร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการ ดังนั้น การจัดการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีของประเทศไทย จึงต้อง พัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งทฤษฎีและเชี่ยวชาญภาคปฏิบัติ ซึ่งสามารถทำได้โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ อันจะเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การอาชีวศึกษารุดุดุประสงค์ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีภาระหน้าที่โดยตรงในการจัดอาชีวศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนในระดับกึ่งฝีมือ ระดับ ฝีมือและระดับเทคนิค จึงกำหนดพันธกิจในการจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้อง กับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น และเพื่อให้บรรลุตามพันธกิจนี้จึงได้วางยุทธศาสตร์ในการสร้าง เครือข่ายและส่งเสริมความร่วมมือ โดยกำหนดกลยุทธ์ในการสร้างความเข้มแข็งในการสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ ในการจัดอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้พัฒนาสู่มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555 - 2569) การจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การ ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการกำหนดนโยบาย เป้าหมายการผลิต และแผนพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ โดยมุ่งปรับปรุงปัจจัย สนับสนุนและกระบวนการจัดอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพ ทั้งในด้านสารสนเทศสำคัญที่จะเป็นตัวบ่งชี้แนวทางการ พัฒนากำลังคนในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด ให้ความสำคัญกับครู และ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยมุ่งเพิ่มพูน ชีตความสามารถของครูในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ยกกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสถานประกอบการโดยเน้นความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี และการฝึกงาน การเตรียมความพร้อมกำลังคนรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในส่วนของการตั้งรับและเชิงรุกได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถทางภาษาและสมรรถนะกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานในระดับสากล ในการนี้คณะอนุกรรมการฯ ได้กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนา ประกอบด้วย 4 นโยบาย 10 ยุทธศาสตร์ 28 กลยุทธ์ และ โครงการ 93 โครงการ โดยเฉพาะนโยบายที่ 1) มุ่งสร้างและผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน มีเป้าหมาย ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาภายใต้บริบทความร่วมมือกับสถานประกอบการให้ได้ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและฝึกอบรมวิชาชีพกำลังคนอาชีวศึกษาที่อยู่นอกระบบให้เพิ่มขึ้น และได้กำหนดยุทธศาสตร์ ที่ 1) มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศและระดับสากล และกำหนดกลยุทธ์ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้ มี สมรรถนะ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสังคมทั้งในประเทศ ภูมิภาค อาเซียน และระดับสากล

การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินโครงการความร่วมมือด้านการจัดการอาชีวศึกษากับต่างประเทศภายใต้กิจกรรมต่าง ๆ เช่นการแลกเปลี่ยนครู บุคลากร นักศึกษา การศึกษาดูงาน การร่วมมือด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน องค์กรของประเทศที่ได้รับการยอมรับว่ามีการจัดอาชีวศึกษาที่ประสบความสำเร็จ เช่น ประเทศสหพันธ์รัฐเยอรมนี ประเทศออสเตรเลีย หรือสถานประกอบการขนาดใหญ่ของต่างประเทศที่มาดำเนินการในประเทศไทยให้ความร่วมมือ เพื่อบริหารจัดการอาชีวศึกษาไทยให้ได้การยอมรับมีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2558 : 8)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ทำความร่วมมือกับหอการค้าเยอรมัน-ไทย ภายใต้ปริญญาพัฒนาอาชีวศึกษารูปแบบไทย-เยอรมันได้มีการหารือกับผู้แทนกระทรวงศึกษาและวิจัย สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเกี่ยวกับ (The Federal Ministry of Education and Research of the Federal Republic of Germany on Cooperation in the field of Vocational Education and Training) และดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินงานในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ (1)การพัฒนาสาขาวิชาชีพ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานเยอรมัน (2)การขยายสาขาวิชา การเพิ่มจำนวนผู้เรียน การเพิ่มจำนวนสถานประกอบการ (3)การส่งเสริมการเรียนภาษาเยอรมัน(4)ผู้เชี่ยวชาญ (5)การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และความรู้อันด้านการจัดการอาชีวศึกษา สถานเอกอัครทูตเยอรมัน ณ กรุงเบอร์ลิน 2556 ได้กล่าวถึงการจัดอาชีวศึกษาในประเทศเยอรมันไว้ว่าระบบการศึกษาแบบ Dual System ของเยอรมนี ถูกกล่าวขานว่าเป็น "backbone" ที่ทำให้เยอรมนีผ่านวิกฤตเศรษฐกิจทุก ๆ ครั้ง เนื่องจากเป็นระบบที่ทำให้ตลาดแรงงานของเยอรมนีมีแรงงานฝีมือที่ตรงกับ ความต้องการของภาคธุรกิจ ในลักษณะ perfect match เศรษฐกิจเยอรมนีจึงสามารถขับเคลื่อนได้อย่างมั่นคงและมีพลวัต รวมทั้งอัตราการว่างงานของประชากรที่มีอายุระหว่าง 14-25 ปี อยู่ที่ร้อยละ 7.8 ซึ่งต่ำที่สุดในยุโรปขณะที่ระบบอาชีวศึกษาของไทยถูกมองว่ามีอุปสรรคในเรื่อง "ค่านิยม" และ "การเทียบบุคลิก" แต่ประสบการณ์ของเยอรมนีได้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่จบหลักสูตร dual system เป็นบุคลากรที่เป็นที่ต้องการของตลาด และมีวุฒิที่เป็นที่ยอมรับในสังคม จึงไม่จำเป็นต้องชวนชวนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยปัจจุบัน มีนักเรียนในหลักสูตรกว่า 1.6 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 50 ในขณะที่เพียงร้อยละ 30 ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา (ถือว่าต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของ OECD) นอกจากนี้ จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนหลักสูตร dual system เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จึงทำให้มีการแข่งขันสูง โดยเฉพาะบริษัทใหญ่ ๆ เช่น Porsche BMW Siemens หรือธนาคารที่มีชื่อเสียง ที่แม้แต่นักเรียนที่จบสายสามัญแล้ว ก็สมัครแข่งขันเพื่อเข้าเรียนหลักสูตร dual system ทั้ง ๆ ที่สามารถศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ประดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ประเทศต่าง ๆ จึงได้เริ่มนำระบบ dual system ของเยอรมนีไปประยุกต์ใช้ในสาขาต่าง ๆ ที่สนใจ อาทิ อังกฤษ (โลจิสติกส์) โปรตุเกส (กิจการโรงแรม) อาร์เจนตินา (บัญชี) อินเดีย (เครื่องกลไฟฟ้า) จีน (การซ่อมบำรุง) ในขณะที่ประเทศยุโรปตะวันออก สอดคล้องกับสมพงษ์ จิตระดับ สุวังคะวาทีน ได้กล่าวถึงระบบอาชีวศึกษาเป็นศาสตร์องค์ความรู้ การดำเนินชีวิตเรียนรู้ควบคุมการลงมือปฏิบัติที่สร้างเยอรมนีให้แข็งแกร่งเจริญเติบโต พัฒนาอย่างมีขั้นตอน เป็นรากฐานสำคัญของการผลิตต้นทุนอุตสาหกรรมแทบทุกสาขา เป็นอาชีวอุดมศึกษาที่ผ่านการวิจัยและพัฒนาต่อยอดและมีนวัตกรรมที่ทันสมัยตลอดกาล ประชาชนในเยอรมนีล้วนมีความภาคภูมิใจในศาสตร์อาชีพของชาติตนเองได้ส่งมอบระบบอาชีวศึกษา ทวิภาคี ที่หอการค้าภาคเอกชน เป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับรัฐบาล ไว้เป็นความรู้วิชาการเฉพาะสำหรับเด็กเยาวชนและนักเรียน นักศึกษาของเยอรมันเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ระบบทวิภาคีของเยอรมนีได้เป็นต้นแบบของการจัดการอาชีวศึกษาไปทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ไต้หวัน บราซิล ญี่ปุ่น จีน รวมทั้งประเทศไทยด้วยที่ได้รับการสนับสนุนร่วมมือเป็นอย่างดีในระบอบรัฐต่อรัฐนับตั้งแต่ก่อตั้งโรงเรียนเทคนิคไทย-เยอรมันปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา(สมพงษ์ จิตระดับ สุวังคะวาทีน // 2558 :ออนไลน์) ประเทศเยอรมันซึ่งนับเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลกนั้น เป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติไม่มากนัก ดังนั้นสิ่งเดียวเท่านั้นที่ชาวเยอรมันเชื่อว่าได้มีส่วนอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศของตนให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็วจนเป็นประเทศผู้นำทางอุตสาหกรรมดังกล่าวและก้าวต่อไปในอนาคต สิ่งนั้นก็คือนวัตกรรมกำลังคนที่มีคุณภาพชั้นเยี่ยมโดยการฝึกอาชีพระบบทวิภาคีที่ได้ดำเนินการติดต่อกันมาหลายชั่วอายุ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามาตรฐานแรงงานของชาวเยอรมันทั่วไปจึงเริ่มต้นจากผู้ที่ต้องผ่านการฝึกอาชีพอย่างเป็นระบบมาก่อน ไม่ใช่เริ่มจากแรงงานไร้ฝีมือ (ชนะ กสิภรณ์ และสบสันต์ อุตกฤษฎ์, 2543 :11)

หอการค้าเยอรมัน-ไทย ได้ทำความร่วมมือกับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานประกอบการเพื่อร่วมมือกันบริหารจัดการอาชีวศึกษาซึ่งจะต้องประยุกต์รูปแบบของสหพันธรัฐเยอรมนีมาใช้สำหรับการศึกษายาอาชีพของประเทศไทยให้เหมาะสมและได้คุณภาพตามมาตรฐานเยอรมัน โดยมีโปรแกรมการศึกษามุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาทักษะของนักศึกษาในด้าน Analytical skills และ Practical skills ตามรูปแบบของอาชีวศึกษาในเยอรมนี โดยที่การฝึกอบรมในสถานประกอบการจะมีครูพี่เลี้ยงซึ่งเป็นผู้ที่มีความชำนาญงานในงานอาชีพ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษาระหว่างการฝึกอบรม โดยนักศึกษาผู้เข้าร่วมศึกษาในโปรแกรม จะมีสิทธิ์เพื่อเข้ารับการทดสอบทักษะในการปฏิบัติงานของช่างเทคนิค ซึ่งผู้ที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบดังกล่าวจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากหอการค้าเยอรมัน-ไทย โดยหอการค้าเยอรมัน-ไทย จะทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูล ให้คำปรึกษาตรวจสอบการดำเนินงานให้ได้ตามมาตรฐานเยอรมัน รวมทั้งออกใบประกาศนียบัตรเพื่อรับรองคุณภาพความเป็นเลิศจะช่วยยกระดับคุณภาพของนักเรียนที่จบจากหลักสูตร ได้รับโอกาสในการประกอบอาชีพในการนำประกาศนียบัตรไปใช้สมัครงานในสถานประกอบการที่เป็นบริษัทในเครือประเทศสหพันธรัฐเยอรมนีได้ทั่วโลก

กล่าวโดยสรุปการกำหนดนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการเตรียมพร้อมด้านการจัดการอาชีวศึกษา สู่มาตรฐานสากล โดยเน้นการกระชับความสัมพันธ์และการขยายความร่วมมือกับต่างประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะกรอบความร่วมมือด้านการจัดการอาชีวศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายต่าง ๆ สู่สถานศึกษา เพื่อการขับเคลื่อนความร่วมมือของสถานประกอบการกับสถานศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มาร่วมจัดการอาชีวศึกษาสู่มาตรฐานสากล พบว่ายังไม่มียุทธศาสตร์และยังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างแน่ชัดเพื่อกำหนดรูปแบบการสร้างความร่วมมือที่เหมาะสม ตลอดจนการศึกษาค้นคว้า อุปสรรคในการดำเนินงานและการเสาะแสวงหารูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกับบริบทของอาชีวศึกษาไทย ดังนั้น เพื่อการพัฒนาอาชีวศึกษาไปสู่การจัดการอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลซึ่งจะช่วยให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และการขยายตัวของ

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ตลาดแรงงาน จึงทำให้ผู้วิจัย สนใจที่จะศึกษาการวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล” เพื่อเป็นแนวทางความร่วมมือในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพเทียบเท่ามาตรฐานสากลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล
3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบของการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา นำรูปแบบไปกำหนดนโยบายส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานของสถานศึกษาในสังกัด ในการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

การพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล มีผู้เกี่ยวข้อง 3 ฝ่ายได้แก่ สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงานรับรองสมรรถนะ โดยงานวิจัยครั้งนี้เป็นความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อการยกระดับในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ประเด็นการศึกษามุ่งเน้นการบริหารจัดการความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ตามองค์ประกอบขององค์กรภาคีทั้งสามองค์กร คือ สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงานรับรอง ประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

2.1 ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

2.2 ตัวแปรตาม คือความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

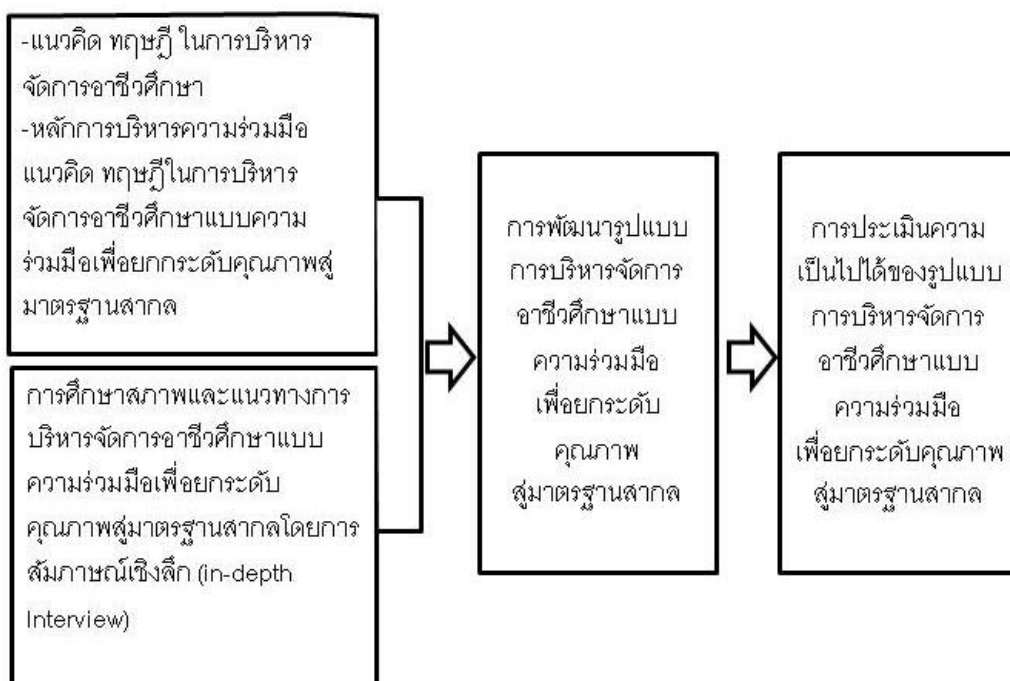
ภาณัทททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ อาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานประกอบการที่มีความร่วมมือกับสถานศึกษา และหอการค้าเยอรมันเป็น หน่วยงานที่รับรองคุณภาพมาตรฐานสากล

ระยะเวลาการดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในช่วงเดือนกรกฎาคม 2559 – เมษายน 2560

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาลักษณะและแนวทางการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ระยะที่ 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

1.1.1 แหล่งข้อมูล

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัยโดย การศึกษาหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในการบริหารงานการบริหารจัดการ อาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ดังนี้ 1) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษา 2) แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการบริหาร 3) แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ 4) แนวคิดการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกการวิเคราะห์เอกสาร โดยการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1.1.2.1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการบริหารงานการบริหารจัดการ อาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

1.1.2.2) สร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทางการบริหารงานจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

1.1.2.3) นำกรอบแนวคิดเกี่ยวกับทางการบริหารงานจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา

1.1.2.4) นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแล้วสร้างแบบบันทึก การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกรอบแนวคิด

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศซึ่งเผยแพร่เป็นตำรา เอกสารหรือเผยแพร่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยครอบคลุม ทั้งแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สภาพและแนวทางการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่ มาตรฐานสากลกฎหมาย กฎระเบียบและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ทั้งแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการ บริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลกฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ระยะที่ 1.2 การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล

การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบ ความร่วมมือ เพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยศึกษาถึงสภาพและ แนวทางในการบริหารจัดการแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ใน เป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1. การ บริหารความร่วมมือ 2. การบริหารวิชาการ 3. การบริหารทรัพยากร 4.ด้านอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการศึกษา ไว้ ดังนี้

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structure Interview) โดยการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1.2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์

1.2.2.2 สร้างประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

1.2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างแนวทางในการการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการ ใช้ภาษา

1.2.2.4 นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงเสนอเพื่อนำไปใช้สัมภาษณ์ต่อไป

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 28 คน โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.2.3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยในการทำหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

1.2.3.2 ผู้วิจัยประสานผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาเพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

1.2.3.3 ผู้วิจัยเข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาตามวัน เวลา และสถานที่ที่นัดหมายตามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างแนวทางในการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 2.1 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล การพัฒนารูปแบบดำเนินการดังนี้

2.1.1 นำข้อมูลสภาพและแนวทางของสถานศึกษาในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาร่างเป็นรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดกลุ่มข้อมูลตามประเด็นที่ศึกษา 4 ประเด็น ได้แก่ 1.การบริหารความร่วมมือ 2. การบริหารวิชาการ 3. การบริหารทรัพยากร 4.ด้านอื่น ๆ พบว่ามีข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เพิ่มเติมทำให้ต้องประกอบในการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน คือ 1. สถานศึกษา 2. สถานประกอบการ และ 3. หน่วยงานรับรองมาตรฐานสากล โดยมีกระบวนการบริหารจัดการความร่วมมือ 5 ด้าน คือ 1.ด้าน

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

จัดการความร่วมมือ 2. ด้านจัดการวิชาการ 3. ด้านจัดการทรัพยากร 4. ด้านปัจจัยความสำเร็จ และ 5. ด้านมาตรฐานสากล

2.1.2 นำรูปแบบการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา

2.1.3 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขโดยมีรายละเอียดรูปแบบจากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการครูและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากสถานประกอบการ ผู้วิจัยนำมาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ประกอบด้วยหน่วยงานและองค์ประกอบดังนี้

1. รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ 1) สถานประกอบการ 2) สถานศึกษา 3) หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ดังนี้

1.1 สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัย และส่วนราชการของสถาบันการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถานศึกษาของรัฐ และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่จัดการอาชีวศึกษา ที่มีนโยบายการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

1.2 สถานประกอบการ หมายถึง บริษัท ห้างหุ้นส่วน ร้านค้า ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ที่ร่วมมือกับสถานศึกษา หรือสถาบันการศึกษาในการจัดอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ และมีความประสงค์ที่จะพัฒนาอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

1.3 หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล หมายถึงหน่วยงาน องค์กรหรือสถานศึกษาของประเทศที่ได้รับการยอมรับในด้านการบริหารจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาและประสบความสำเร็จในการจัดการอาชีวศึกษาเป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ ในเช่น ประเทศสหพันธรัฐเยอรมนี ประเทศออสเตรเลีย ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

สถานศึกษา หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล และ สถานประกอบการ มีความตกลงที่จะร่วมมือกันในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานอาชีวศึกษาให้ได้เท่ามาตรฐานสากล

2. กระบวนการบริหารจัดการความร่วมมืออาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล หมายถึง กระบวนการบริหารตามหลักทฤษฎี หลักการ แนวคิดต่าง ๆ ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารความร่วมมือ การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมนั้นจะต้องมีการบริหารจัดการที่เกิดจากความต้องการร่วมกันดังนั้นในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการจะต้องมีการกำหนด การบริหารจัดการการทำงานร่วมกันของ 3 หน่วยงาน ได้แก่ สถานศึกษา หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลและสถานประกอบการ โดยมีการตกลงยินยอมร่วมมือร่วมใจกันจัดการอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังคนสู่มาตรฐานสากล โดยการทำสัญญาข้อตกลง กำหนดเป้าหมาย การวางแผนงานกระบวนการทำงาน กำหนดเงื่อนไข กำหนดเวลา ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่าย รวมถึงร่วมกันรับผิดชอบในการปฏิบัติและ/หรือร่วมกันรับผลประโยชน์จากการปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของทั้ง 3 หน่วยงาน แบ่งออกเป็น 5 หน้าหลัก ดังนี้

2.1.1 ด้านการวางแผน (planning) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยู่ทไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ขององค์การสร้างกลยุทธ์เพื่อแนวทางในการดำเนินไปสู่เป้าหมายและกระจายจากกลยุทธ์ไปสู่แผนระดับปฏิบัติการโดยกลยุทธ์และแผนในแต่ละระดับและแต่ละส่วน งานต้องสอดคล้องประสานกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในส่วนงานของตน และเป้าหมายรวมขององค์การด้วย สถานศึกษาจึงต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย วางนโยบายการพัฒนาสถานศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากล กำหนดเป้าหมาย เพื่อมุ่งมั่นพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการทำสัญญาลงนามความร่วมมือโดยกำหนดวัตถุประสงค์/ข้อตกลง และต้องมีการกำหนดระยะเวลา กำหนดกิจกรรม กำหนดการช่วยเหลือสวัสดิการ ผลประโยชน์ที่จะได้รับของผู้เข้าร่วมโครงการอย่างชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดโครงสร้างในการบริหารงานต่อไป

2.1.2 ด้านการจัดองค์การ (Organizing) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดโครงสร้าง

ขององค์การโดยพิจารณาว่าการที่จะทำได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น ต้องมีงานอะไรบ้าง และงานแต่ละอย่างจะสามารถจัดแบ่งกลุ่มงานได้อย่างไร มีใครบ้างเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนงานนั้น และมีการรายงานบังคับบัญชาตามลำดับชั้นอย่างไร ใครเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ โดยการกำหนดโครงสร้างการบริหารความร่วมมือและทำคำสั่งเพื่อกำหนดตัวบุคคล มอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบประชุมชี้แจงนโยบาย เป้าหมายให้ผู้รับผิดชอบงานทุกชั้นตอนทราบและนำไปปฏิบัติ จัดการประชุมร่วมกันสามฝ่าย สถานศึกษา หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล และสถานประกอบการเพื่อกำหนดภาระหน้าที่ของแต่ละฝ่ายและกำหนดขั้นตอนกระบวนการทำงาน ระยะเวลาของงาน เป้าหมายของงานและตัวแทนผู้ประสานงาน เพื่อให้บุคลากรที่รับผิดชอบสามารถดำเนินการตามนโยบายและกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง

2.1.3 ด้านการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการให้บุคลากรผู้

ที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลซึ่งต้องใช้การประสาน งานการติดต่อสื่อสารที่ดีการ จูงใจในการทำงาน ผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสมเพื่อลดความขัดแย้งในการทำงาน และลดความตึงเครียดใน องค์การ สถานศึกษาจะต้องเลือกบุคลากรที่เหมาะสมในแต่ละภาระงาน และต้องจัดทำคำสั่งมอบหมายหน้าที่อย่าง ชัดเจน

2.1.4 ด้านการควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการวัดและ แก้ไขการปฏิบัติงาน

ของผู้ใต้บังคับบัญชาและ เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดแผนการดำเนินการตามแผน และ การประเมินแผนเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เมื่อองค์การมีเป้าหมาย และได้มีการวางแผนแล้วก็ทำการจัดโครงสร้างมอบหมาย ภาระหน้าที่และสร้างแรงจูงใจให้ทำงานและเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ จะดำเนินไปตามที่ควรจะเป็นผู้บริหารก็ต้องมีการ ควบคุมติดตามผลการปฏิบัติการ และ เปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากผลงานจริง เบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายก็ต้องทำการปรับให้เป็นไปตามเป้าหมายซึ่งขบวนการติดตามประ เเมินผล เปรียบเทียบ และ แก้ไขนี้ก็คือขบวนการควบคุม ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องกำหนดให้มีการรายงานผลการดำเนินงานและการสรุปผลการ ดำเนินการทุกชั้นตอน เพื่อผู้บังคับบัญชาทราบและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงในคราวต่อไป

2.2 ด้านการบริหารวิชาการ สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตรเป็นตัวกำกับ

งานด้านวิชาการ งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษา แต่ยังคงประกอบด้วยงานหลายอย่าง ซึ่งงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหาร สถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้าน วิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังนั้น จะต้องมีการประชุมเพื่อวางแผนการพัฒนาหลักสูตรร่วมกัน การวางแผนการเรียนภาคทฤษฎีและการวางแผนการฝึกวิชาชีพใน สถานประกอบการ วางแผนการรับผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษา ในสถานประกอบการ

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

จัดการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพและการฝึกทักษะด้านภาษาต่างประเทศโดยกำหนดหน้าที่ของแต่ละฝ่าย กำหนดขั้นตอนกระบวนการทำงานอย่างชัดเจน รวมทั้งร่วมกันจัดฝึกอบรมทักษะอาชีพและภาษาให้ผู้เรียนเพิ่มมากกว่าห้องเรียนปกติ การนิเทศติดตามดูแลช่วยเหลือนักศึกษา รวมไปถึงการสรุปรายงานผลการเรียน ของนักศึกษาและผลภาพรวมของความร่วมมือให้ทั้ง 3 หน่วยงานทราบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้ความร่วมมือประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย แสดงได้ดังนี้

2.2.1 การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงานรับรอง

คุณภาพมาตรฐานสากล ร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตร โดยยึดหลักสูตรแกนกลางของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษามาปรับเพิ่มในรายละเอียด หลักสูตรรายวิชาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากล และต้องนำเอาความต้องการสมรรถนะวิชาชีพของสถานประกอบการต้องการมาร่วมพิจารณาเพิ่มเติมความรู้และทักษะเข้าไปในรายวิชาของหลักสูตรสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกัน กำหนดให้ครูผู้สอนในสถานศึกษาสอนเพิ่มเติมตามที่กำหนด หากความรู้ หรือทักษะนั้นเป็นความรู้และทักษะใหม่ ๆ ไม่สามารถจัดเพิ่มในรายวิชาใด ๆ ได้ อาจตกลงกันว่าสถานประกอบการหรือหน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานจะเป็นผู้จัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้เรียนเพิ่มเติมได้ และต้องกำหนดวางแผนไว้ในแผนการเรียน เพื่อจะได้นำไปจัดแผนการเรียนให้ผู้เรียนมีความรู้ภาคทฤษฎี เชื่อมโยงไปสู่ภาคการปฏิบัติหรือการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ โดยมีการกำหนดแผนการเรียนตลอดหลักสูตร

2.2.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การที่สถานศึกษา สถานประกอบการ และ

หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ประชุมร่วมมือกันในการวางแผนการเรียนและการฝึกอาชีพ ตามหลักสูตรที่ได้พัฒนาโดยจะต้องจัดการเรียนภาคทฤษฎีให้เชื่อมโยงสอดคล้องกับภาคการฝึกปฏิบัติเพื่อนำทฤษฎีที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน โดยต้องประชุมวางแผนให้ครบทุกภาคเรียน ตามหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษากำหนด การร่วมกันวางแผนการรับผู้เรียน เช่น จำนวนผู้เรียนที่สามารถรับได้แต่ละปีการศึกษา กำหนดการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ กำหนดการส่งตัวนักศึกษาเข้าฝึกอาชีพการรับสมัครผู้เรียน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียน อีกทั้งการสนับสนุนความเป็นเลิศทางวิชาการ ของสถานศึกษาที่สังคมยอมรับ

2.2.3 การฝึกอาชีพในสถานประกอบการเป็นสิ่งสำคัญของความร่วมมือระหว่าง

สถานศึกษา หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลและสถานประกอบการ ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา ตามที่ได้มีการพัฒนาหลักสูตรในข้อ 2.2.1 การจัดแผนการเรียนในภาคทฤษฎีจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับการฝึกวิชาชีพในภาคปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาได้นำความรู้ที่ได้รับจากทฤษฎีห้วงงานมาใช้ในภาคการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาจากการ ปฏิบัติงานจริง จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่ตรง กับความต้องการของสถานประกอบการ อันจะส่งผลดีต่อสถาน ประกอบการในการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลดี ต่อการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของชาติต่อไปในอนาคต

2.2.4 การนิเทศติดตามผู้เรียน สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงาน

รับรองคุณภาพมาตรฐานสากลมีการกำหนดผู้รับผิดชอบการติดต่อประสานงาน เพื่อติดตามนิเทศการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในสถานศึกษาและการนิเทศติดตามการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ ซึ่งจะต้องอาศัยครูฝึกที่เป็นผู้มี ความชำนาญงาน คอยกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และบันทึกผลการฝึก อาชีพของนักศึกษา เพื่อสะท้อนทักษะการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติที่นักศึกษาแต่ละคน รวมไปถึงครูในสถานศึกษาที่จะต้องออกนิเทศติดตามและให้ความสำคัญในด้านเอกสารการประเมินนักศึกษาที่ครูฝึกบันทึกเพื่อให้คำแนะนำนักศึกษาต่อไป

2.2.5 การวัด และประเมินผลผู้เรียน การที่สถานศึกษา สถานประกอบการ และ

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ทั้งสามหน่วยงานมีส่วนร่วมให้ความเห็นหรือเสนอแนะ เกี่ยวกับการวัด, ประเมินผลผู้เรียน มีส่วนร่วมพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ส่วนร่วมประเมินผลและแสดงความคิดเห็นต่อผู้เรียน ตลอดถึงการรายงานข้อมูลด้านวิชาการ และ หลักสูตรข้อมูลการวัดประเมินผล ผู้เรียน

2.3 ด้านการบริหารทรัพยากร ในการบริหารงานจำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็น

ปัจจัยพื้นฐานทางการจัดการโดยทั่วไปถือว่าทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการมีอยู่ 4 ประการซึ่งรู้จักในนามของ 4M's ได้แก่

- 1.บุคลากรหรือคน (Man) เป็นผู้ที่ปฏิบัติภารกิจและกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 2.เงินหรืองบประมาณ (Money) เป็นงบประมาณที่นำมาใช้ในการดำเนินการและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
- 3.วัสดุ อุปกรณ์หรือสิ่งของ (Materials) หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้หรือสิ่งของที่นำมาใช้ผลิตและบริการรวมถึงอาคารสถานที่
- 4.การจัดการ (Management) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ เช่น การบังคับบัญชา การกำหนดขอบข่ายงาน (Job Description) อำนาจหน้าที่ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน การกำหนดเวลาที่จะทำงานให้บรรลุเป้าหมาย เป็นต้น (ตุลา มหภาพสุชานนท์: หลักการจัดการ หลักการบริหาร)

2.3 ด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Key Success Factor) ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเครื่องมือ

อันหนึ่งของผู้บริหารในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการและการดำเนินธุรกิจ ซึ่งนอกเหนือจากการเรียงลำดับความสำคัญแล้ว ยังเป็นเครื่องมือตรวจสอบความแข็งแกร่งขององค์กรในการบรรลุเป้าประสงค์ ดังนั้นปัจจัยสู่ความสำเร็จ คือ ปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่ต้องทำให้มีหรือให้เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือก็คือเป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กรจะมีปัจจัยแห่งความสำเร็จเป็นหลักหมายที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล สถานศึกษาต้องสร้างความเข้าใจให้กับผู้บริหาร ครู นักเรียน สถานประกอบการ ผู้ปกครอง เพื่อความร่วมมือของทุกฝ่าย ดังนี้

สถานศึกษา จะต้องจัดประชุมคณะกรรมการวิทยาลัย พิจารณาเพื่อเลือก

หน่วยงานรับรองคุณภาพและสถานประกอบการที่ได้รับการยอมรับและมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาได้หน่วยงานความร่วมมือโดยการประสานเบื้องต้นกับทุกฝ่ายแล้ว ให้สถานศึกษาประกาศเป็นนโยบายให้บุคลากรนำไปปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาสถานอาชีวศึกษาสู่มาตรฐานสากล

จัดประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ประชุมครูบุคลากร เพื่อมอบนโยบายสถานศึกษา ประชุมผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาเพื่อทราบนโยบายสถานศึกษา

2.4 ด้านมาตรฐานสากล (International standard) การพัฒนาหลักสูตรและจัดการ

เรียนการสอนอย่างมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล รวมทั้งมีการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพคือเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะ เทียบเคียงมาตรฐานสากล (International standard) และมีศักยภาพเทียบเท่ามาตรฐานวิชาชีพของต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้เรียนได้เข้าศึกษาและรับการฝึกอาชีพตามแผนการเรียนที่หน่วยงานความร่วมมือ 3 หน่วยงานได้กำหนดผ่านกระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ จนสำเร็จการศึกษา หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล จึงจัดทดสอบสมรรถนะผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐานสากล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพของประเทศที่กำหนดไว้ในความร่วมมือ เกณฑ์มาตรฐานนั้นจะถูกกำหนดไว้โดยทั้งสามหน่วยงานและได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบเมื่อได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการและมีการปฐมนิเทศ เตรียมความพร้อม

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ผู้เรียนก่อนที่จะมีการทดสอบ และเมื่อผู้เรียนสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลจะรับรองคุณภาพผู้เรียนโดยออกประกาศนียบัตรวิชาชีพให้ โดยประกาศนียบัตรวิชาชีพนี้สามารถนำไปใช้สมัครงานเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการทั่วโลก

ระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ประเมินคู่มือการบริหารจัดการอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล และประชุมกลุ่ม(Focus Group) โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากลและคู่มือเชิงปฏิบัติการให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา

ผลการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาของการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล

จากการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานการบริหารจัดการอาชีวศึกษา แบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content Analysis) จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 6 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นและหรือเคยเป็นผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่กำกับดูแลนโยบายการศึกษาและมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่เป็นตัวแทนของหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการรับรองสมรรถนะฝีมือผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่เป็นตัวแทนในสถานประกอบการ จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการพัฒนารูปแบบโดยตรงคือผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มครูนิเทศการฝึกอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน และ กลุ่มที่ 6 คือตัวแทนนักศึกษาที่ร่วมโครงการความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 5 คน ใน 4 ประเด็น คือ 1. ประเด็นด้านการบริหารความร่วมมือ 2.ด้านการบริหารวิชาการ 3. ด้านการบริหารทรัพยากรและ 4. ด้านอื่น ๆ เพื่อนำมาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่ มาตรฐานสากล จากการสัมภาษณ์พบว่า การบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล แบ่งออกได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. สภาพ และปัญหาในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาและความร่วมมือ การยกระดับสถานศึกษาสู่มาตรฐาน สากล จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการความร่วมมือ พบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการ กำหนดนโยบาย การวางแผนงานโครงการ การยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากล สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการทำสัญญาข้อตกลงกับสถานประกอบการในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ แต่ส่วนใหญ่เป็นความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนผู้เรียน หรือ แลกเปลี่ยนครู จุดประสงค์เพื่อการเปลี่ยนวัฒนธรรมและภาษา และไม่มีแผนความร่วมมือกับหน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลอย่างชัดเจน จึงทำให้ไม่มีการกำหนดโครงสร้างขององค์การเฉพาะด้านการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานสากล สำหรับด้านการบริหารจัดการวิชาการพบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการประชุมพัฒนาหลักสูตรร่วมกันเพื่อวางแผนการเรียนและการฝึกอาชีพในสถาน

ภาณทัตทา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

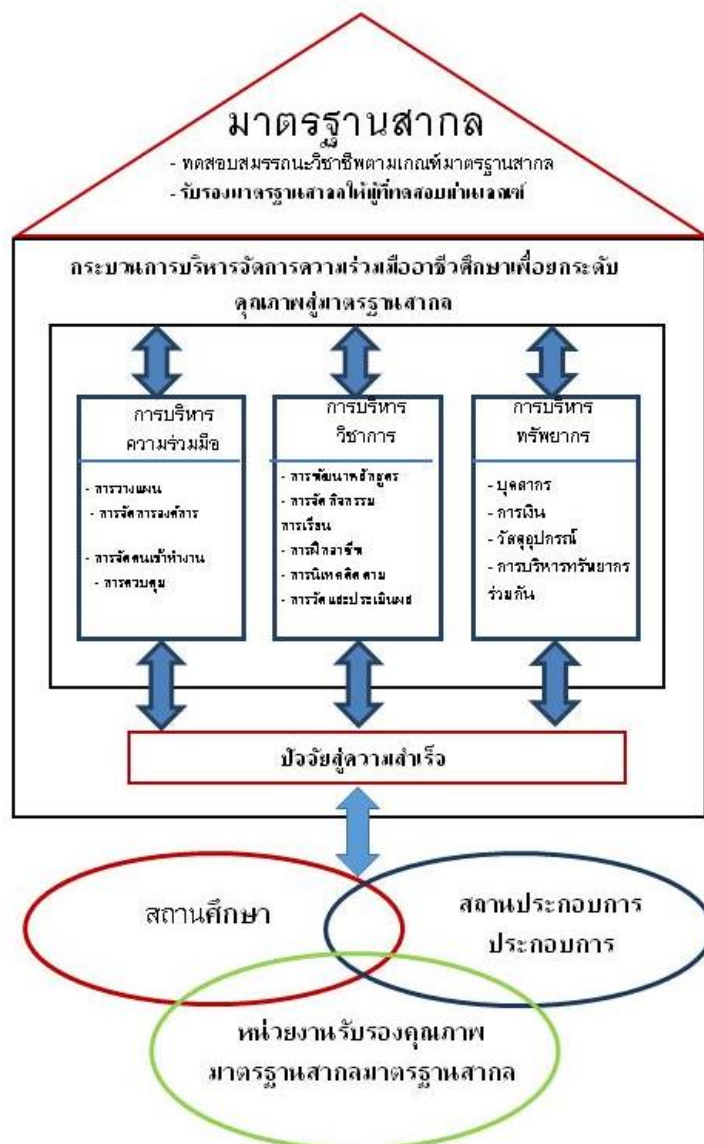
ประกอบการ โดยกำหนดรายวิชาตามหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นรายวิชาฝึกอาชีพใน
สถานประกอบการตามระยะเวลาของหลักสูตร

2. แนวทางการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล
จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถาน
ประกอบการ หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ครู และผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับโครงการความร่วมมือ สามารถ
แบ่งออกเป็นองค์ประกอบได้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการความร่วมมือ 2) ด้านการบริหารวิชาการ 3) ด้านการ
บริหารจัดการทรัพยากร 4) ด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จ 5) ด้านมาตรฐานสากล

**ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่
มาตรฐานสากล**

1. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่
มาตรฐานสากล จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการครูและนักเรียนที่
เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากสถานประกอบการ ผู้วิจัยนำมาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่
ยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ตามภาพประกอบ 2 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ภาณัทททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการบริหารอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล
รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ประกอบด้วยหน่วยงาน
และองค์กรประกอบดังนี้

1. รูปแบบประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ 1) สถานประกอบการ 2) สถานศึกษา
3) หน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล
2. กระบวนการบริหารจัดการความร่วมมือ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้
 - 1) ด้านบริหารความร่วมมือ 2) ด้านบริหารวิชาการ 3) ด้านบริหารทรัพยากร
 - 4) ด้านปัจจัยความสำเร็จ 5) ด้านมาตรฐานสากล
3. ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของรูปแบบกับนิยามปฏิบัติ แสดงได้ดังนี้

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวาน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ผลการวิเคราะห์การประเมินค่าความสอดคล้องของรูปแบบกับนิยามปฏิบัติ ของแบบประเมินกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของรูปแบบกับนิยามปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีมีความสอดคล้องของรูปแบบกับนิยามปฏิบัติ อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 รูปแบบมีความเหมาะสมนำไปใช้ได้ทุกข้อ นอกจากนี้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การนำรูปแบบไปใช้ควรคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่าง 3 องค์ประกอบหลักด้วย และหน่วยงานรับรองมาตรฐานสากล ควรเป็นหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจาก สถานประกอบการและสถานศึกษาในสากล

ระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ผู้วิจัยจัดประชุมกลุ่ม(Focus Group) โดยนำรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากลและคู่มือเชิงปฏิบัติการให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตามประเด็นพิจารณาและมีฉันทามติ ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้บริหาร นักวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ครูสังกัดสถานศึกษาอาชีวศึกษา ผู้บริหารหรือครูฝึกในสถานประกอบการและหน่วยงานรับรอง คุณภาพมาตรฐานสากล เพื่อศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับ คุณภาพสู่มาตรฐานสากล โดยการพิจารณฉันทามติ (Consensus) จากการสนทนากลุ่ม(Focus Group) แสดงได้ ดังนี้

3.1.1. รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลเป็นความร่วมมือที่เกิดขึ้นระหว่าง หน่วยงาน 3 ฝ่าย สถานศึกษาต้องพิจารณาเลือกหน่วยงานที่จะมาร่วมมือไม่ว่าสถานประกอบการหรือหน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ที่มีความเหมาะสมกับบริบทขอสถานศึกษา และหน่วยงานความร่วมมือจะต้องให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง จึงจะประสบความสำเร็จ

3.2.2. องค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ นั้น สิ่งสำคัญของงานด้านวิชาการ คือ หลักสูตรเป็นตัวกำกับงานด้านวิชาการ งานวิชาการเป็นหัวใจของสถาบันการศึกษา จึงเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เมื่อพัฒนาหลักสูตรแล้วก็ต้องพัฒนาครู ครูจะต้องมีกระบวนการสอนที่ได้ มาตรฐาน เช่นกัน การนำสมรรถนะวิชาชีพของต่างประเทศที่จะนำมาใช้เป็นหลักสูตร ต้องสอดคล้องกับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และต้องนำเอาสมรรถนะที่สถานประกอบการต้องการมาเปรียบเทียบเพื่อให้หลักสูตรที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะวิชาชีพที่มีคุณภาพตรงตามที่ สถานประกอบการต้องการ ด้านการบริหารทรัพยากร สถานศึกษาอาจไม่มีงบประมาณมากสำหรับการลงทุน เครื่องจักรขนาดใหญ่ที่มีราคาแพง และมีเทคโนโลยีสูง และมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว จึงต้องอาศัยความร่วมมือที่มีต่อสถานประกอบการ ดังนั้น ความร่วมมือจะเกิดประโยชน์อย่างมาก ถ้าครูในสถานศึกษาได้รับ โอกาสในการเข้าไปฝึกทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ หรือได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรับรอง คุณภาพมาตรฐานสากล เพราะครู เป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการมีคุณภาพของผู้เรียน ด้าน มาตรฐานสากล การรับรองคุณภาพมาตรฐานสากลของผู้เรียนของสถานศึกษา ดังนั้นถ้ามีความร่วมมืออย่าง ต่อเนื่องอาจจะมีการพัฒนาไปสู่การรับรองสถานศึกษาทั้งระบบ ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับและ เชื่อมันต่อสถานประกอบการ สังคม ชุมชน ต่อไป

3.2 ผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ตารางที่ 1 แสดงค่าความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการบริหารความร่วมมือ	4.56	.27	มากที่สุด
2. ด้านการบริหารจัดการวิชาการ	4.53	.28	มากที่สุด
3. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร	4.07	.26	มาก
4. ด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จ	4.54	.15	มากที่สุด
5. ด้านมาตรฐานสากล	4.72	.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 1.1 แสดงผลการวิเคราะห์การประเมินค่าความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลมาตรฐานสากล กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบด้านการบริหารความร่วมมืออยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.56 ด้านบริหารจัดการวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.53 ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.07 ด้านปัจจัยสู่ความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.54 และด้านมาตรฐานสากลอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.72

3.3 ผลการวิเคราะห์การประเมินคู่มือแนวปฏิบัติของสถานศึกษา เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ผู้วิจัยได้นำคู่มือแนวปฏิบัติของสถานศึกษา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ นักวิจัย นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย จำนวน 9 ท่าน ประเมินแสดงความคิดเห็นว่า คู่มือมีเนื้อหา กระบวนการขั้นตอนในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล มีความเหมาะสมและคู่มือสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้ แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.2 แสดงค่าความเหมาะสมคู่มือแนวปฏิบัติของสถานศึกษา เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

ความเหมาะสมของคู่มือปฏิบัติงานของสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านเนื้อหา	4.54	.47	มากที่สุด
1.1 การบริหารความร่วมมือ	4.45	.78	มาก
1.2 การบริหารวิชาการ	4.47	.69	มาก
1.3 ด้านการสำเร็จการศึกษา	4.66	.46	มากที่สุด
2. รูปแบบของคู่มือ	4.96	.12	มากที่สุด
3. ด้านประโยชน์ของคู่มือ	4.75	.17	มากที่สุด

จากตารางที่ 1.2 แสดงผลการวิเคราะห์การประเมินความเหมาะสมคู่มือแนวปฏิบัติของสถานศึกษา เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล กลุ่มผู้เชี่ยวชาญแสดง

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคู่มือรูปแบบ ในภาพรวมด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยคิด เป็น 4.54 ด้านรูปแบบของคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.96 และด้านประโยชน์ของคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.75 ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะคู่มือการปฏิบัติเรื่องการบริหารจัดการ อาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล ดังนั้นควรปรับปรุงให้คู่มือและรูปแบบ สอดคล้องกันตลอดขั้นตอนปฏิบัติ ตัวอักษรในภาพประกอบที่ 1 ตัวเล็กเกินไปไม่ค่อยชัดเจน ควรเพิ่ม รายละเอียดในส่วนของการทดสอบสมรรถนะวิชาชีพตามเกณฑ์มาตรฐานเยอรมันโดยหอการค้าไทย – เยอรมัน (หน้า 26 ของคู่มือ) เช่นหลักการ ขอบเขตเนื้อหาประเมินสมรรถนะที่ประเมิน ขั้นตอนประเมิน เงื่อนไขที่สำคัญ เกณฑ์การตัดสิน เกณฑ์การผ่านการประเมินตามมาตรฐานเยอรมัน และคู่มือควรเพิ่ม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

สรุปและอภิปรายผล

รูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือ เพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลเป็นความร่วมมือเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล ความสำคัญของรูปแบบเป็นความร่วมมือที่ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่สถานศึกษา สถานประกอบการและหน่วยงานรับรองคุณภาพมาตรฐานสากล ซึ่งสถานศึกษาควรพิจารณาความร่วมมือที่สถานศึกษามีอยู่เพื่อที่จะเลือกที่จะดำเนินการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่มาตรฐานสากลของประเทศที่มีความร่วมมือและประเทศนั้นประสบความสำเร็จในการจัดอาชีวศึกษา เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการทั่วโลก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าความร่วมมือ (Collaboration) เป็นแนวคิดที่กล่าวถึงคุณลักษณะที่สำคัญที่ทำให้การทำงานร่วมกันประสบความสำเร็จ การร่วมรู้ร่วมคิดในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการสร้างบางสิ่งบางอย่างร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ Graham & Wright (1999), Lucas (1998) และ Robbins & Finley (1998) ที่กล่าวว่าความร่วมมือในการทำงานขององค์กรว่า เป็นการทำงานร่วมกันระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการของบุคคล หรือความต้องการขององค์กรในการร่วมกันรับผิดชอบงาน มีการร่วมมือกันของบุคคลที่ทำให้องค์กรที่ร่วมมือกันได้มีการรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบมีความเหมาะสมระดับมาก มีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้และให้ข้อเสนอแนะว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาควรนำรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล มาทดลองใช้ในสถานศึกษาต้นแบบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอจากการวิจัย

จากผลการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากลมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. ควรพิจารณาการจัดรูปแบบโดยใช้รูปแบบอื่นๆ อาจจะหาความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นๆ ที่มีการจัดการอาชีวศึกษาที่มีมาตรฐานสากล มาเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษา เพื่อจะได้มีรูปแบบที่แตกต่างจากรูปแบบดังกล่าว เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาต่อไป
2. การศึกษาติดตามผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาในด้านต่าง ๆ จากการนำรูปแบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาแบบความร่วมมือเพื่อยกระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). รายงานความก้าวหน้าของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ประสานงานอาชีวศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.

ภาณัททกา วงษากิตติกุล, รัฐพล ปรระดับเวทย์, ชมพูนุท สุขหวน, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร,
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม- ธันวาคม 2560 (126-145)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). สรุปรายงานการประเมินผลการดำเนินงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ประจำปี
งบประมาณ. กรุงเทพฯ

พงศ์สิทธิ์ รัตนอุดม และคณะ (2560:49) :รูปแบบการผลิตครูอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีสำหรับสถาบันการศึกษา
ไพรัช วงศ์ยุทธไกร 2557 การพัฒนาทักษะอาชีพ : เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน วารสารวิชาการอุตสาหกรรม
ศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2557

ปีที่ป เมธาคุณวุฒิ. (2546). การพัฒนารูปแบบและกลไกการจัดการศึกษาเชิงความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานเอกชนกับ
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. รายงานผลงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชา อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542). (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74ก. หน้า 4.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบ
ทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พิทยา ชีนะจิตพันธ์. (2553). “รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี สาขาช่าง
อุตสาหกรรม.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เสน่ห์ พงษ์สว่าง. (2544). “รูปแบบการพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการ เพื่อรองรับการจัดการศึกษาระบบทวิ
ภาคี.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีศึกษา สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

_____. (2546). ความร่วมมือภาคเอกชน: กระบวนทัศน์ใหม่ของการปฏิรูปอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่2). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). อาชีวศึกษาพัฒนาชาติ : บทเรียนจากสหพันธ์สาธารณรัฐ เยอรมัน.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), (2551). ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนา
คุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา 3 ระดับ. กรุงเทพฯ : สมศ.

Coombs, Phillip H. (1981). *New strategic for Improving Rural Family Life Essex. Connecticut:*
International Council for Education Development.

Corsini, R.J.; & Auerbach, A.J. (1996). *Concise Encyclopedia of Psychology.* New York: John Wiley and F
Dubrion, Michael; & Ireland, G.D. (1993). *Management and Organization.* 2nd ed. Ohio: South
Western Publishing.

Fullan, S.E.; & Hargreaves, B.p. (1993). *Collaborative Management in Practice.* San Francisco: Jossey-Bass.

Furco, Andrew. (1996). *Service Learning and School-to-Work, Journal of Cooperative Education.* Retrieved
June 15, 2010, from

Grubb; & Villeneuve, J.c. (1995). *Co-operative Education in Cincinnati.* Berkeley, CA: National Center for
Research in Vocational Education.

Harris, Ben M. (1965). *Supervisory Behavior in Education.* 2 nd Ed. Englewood Cliffs Prentice-Hall